

87274

Lavskrikan

Text och bild: Sören Nordström

För inte så länge sedan mötte jag två lavskrikor under en fisketur i nordvästra Västmanland.

Under fjällturer kan man inte undgå att se denna märkliga fågel, som fått så många att söka skildra dess beteende och vanor. Trots att jag också under många turer i norrländsk terräng stiftat bekantskap med lavskrikan, så var det först när jag mötte den "på hemmaplan" som jag på allvar föll för dess charm. Jag tror att det var dess orädda, nyfikna och tillgivna uppträdande, som fick mig att avbryta fisket och i stället helt ägna mig åt att betrakta denna i lavgrått och rött så skönfärgade fågel med den mättade yviga och mjuka fjäderskruken. Dess flykt är ljudlös. Den satt där bara helt nära kaffeelden.

Det var en rykande kall vinterdag. Innan jag upptäckte fågeln fick den mig att tro att en ormvråk övervinttrade i storskogen. Lavskrikan har

87275

Stork vid Linde

En på dessa breddgrader mycket sällsynt fågel observerades söndagen den 3 maj vid Lindesjön. En vit stork rastade nämligen på Näset och fortsatte sedan söderut.

Det var Tomas Rydén från Lindesberg som observerade den ståtliga fågeln. Han fotograferade fågeln och det råder ingen tvekan om att det verkligen var en stork.

många läten, den jamar, skränar och härmar andra fåglar, liksom sin närmaste sydliga släkting nötskrikan.

Den träffas inte vid tätbebyggelse, men gör man upp en eld i lavskrikemarken så leds den av röken, van att få en smakbit av skogshuggare och andra skogsmän.

Vid min fiskeutflykt delade jag med mig av julsinken till lavskrikorna, det tycktes passa utmärkt, i varje fall träffades vi vid samma eld flera dagar i följd. Vid ett tillfälle när jag inte observerade att en av dem väntade på mat, flög den ut på isen och tog en betesmört, vilken alltså bedömdes som matnyttig. I matväg håller den till godo med vad som helst. Sommartid äter den gärna bär.

Vintertid lever lavskrikan ofta ett kringstrykande liv. På senare tid har den setts i exempelvis Ramnäs- och Salatrakten i Västmanland.

Att lavskrikan rapporterats från sydligare delar på senare tid, beror kanske mer på att ornitologer och andra observatörer blivit fler och kunnigare än av att dess sydgräns förflyttats. Den moderna skogsskötseln kan inte betraktas som befrämjande för denna de djupa, lavklädda skogarnas fågel.

Sydgränsen för lavskrikans häckningsområde kan i stort sägas ligga i södra Dalarna eller möjligen på gränsen mellan Dalarna och Västmanland. Nordgränsen sammanfaller med granbeståndets.

Lavskrikan är en angenäm bekantskap, värd att göras.

Jaktsignalen 1970:2

GRATIS

Ej för kommersiellt bruk

